

वा० रा०

॥ २६ ॥

बहूनां स्त्रीसहस्राणांमध्ये एकयापि कृतः परिवादोऽकार्यकरणनिमित्तं समूलमयशः ॥ उपजीविनांमध्ये एकेनापि कथितोऽपवादः ॥ असूयाकल्पितं निर्मूलमयशोराघवे नोपपद्यते न विद्यते ॥ २७ ॥ कुतस्तत्राह सांत्वयन्निनि ॥ प्रियैरिष्टसंपादनैर्गृह्णाति वशीकरोति ॥ २८ ॥ जयति ॥ जयोत्रस्वाधीनत्वकरणं ॥ २९ ॥ सत्यं सत्यवचः ॥ दानं पारलौकिकं त्यागऐहिकप्रयोजनं दानं ॥ मित्रता सत्तु ॥ शौचं बाह्यांतरशुद्धिः ॥ आर्जवं वंचनाराहित्यं ॥ ३० ॥ पापं वनवासरूपं स्वस्य पापजनकं ॥ आशंससे प्रार्थयसे शमदमादिसंपत्त्या

बहूनां स्त्रीसहस्राणां बहूनां चोपजीविनां ॥ परिवादोऽपवादो वाराघवे नोपपद्यते ॥ २७ ॥ सांत्वयन्सर्वभूतानिरामः शुद्धेन चेतसा ॥ गृह्णाति मनुजव्याघ्रः प्रियैर्विषयवासिनः ॥ २८ ॥ सत्वेन लोकान् जयति द्विजान् दानेन राघवः ॥ गुरुन्द्दुश्रूपया वीरो धनुपायुधिशः ॥ २९ ॥ सत्यं दानं तपस्त्यागो मित्रता शौचमार्जवं ॥ विद्या च गुरुशुश्रूषा ध्रुवाण्येतानिराघवे ॥ ३० ॥ तस्मिन्नार्जवसंपन्ने देवि देवोपमेकं थं ॥ पापमाशंससे रामे महर्षिसमते जसि ॥ ३१ ॥ न स्मराम्यप्रियं वाक्यं लोकस्य प्रियवादिनः ॥ सकथं त्वत्कृते रामं वक्ष्यामि प्रियमप्रियं ॥ ३२ ॥ क्षमायस्मिस्तपस्त्यागः सत्यं धर्मः कृतज्ञता ॥ अप्यहिंसा च भूतानां तन्मृते का गतिर्मम ॥ ३३ ॥ मम दृढस्य कैकेयी गतां तस्य तपस्विनः ॥ दीनं लालप्यमानस्य कारुण्यं कर्तुमर्हसि ॥ ३४ ॥ पृथिव्यां सागरां तायां यत्किंचिदधि गम्यते ॥ तत्सर्वं तव दास्यामि माच त्वं मृत्युमाविश ॥ ३५ ॥ अंजलिं कुर्मि कैकेयि पादौ चापि स्पृशामि ते ॥ शरणं भव रामस्य माधर्मो मामिह स्पृशेत् ॥ ३६ ॥ इति दुःखाभिसंतप्तं विलपंतं मचेतनं ॥ घूर्णमानं महाराजं शोकेन समभिप्लुतं ॥ ३७ ॥ महर्षिसमते जस्त्वं ॥ ३१ ॥ लोकस्य लोकं प्रति प्रियवादिनः स्वस्य कं प्रत्युक्तमप्रियं वाक्यं न स्मरामि ॥ सोहं त्वत्कृते त्वद्वचनक्रियासंपादननिमित्तं प्रियं राममप्रियं कथं वक्ष्यामीति संबन्धः ॥ प्रियवादिनो रामस्य यत्कर्तव्यं तद्विषयकं चेत्त्यर्थ इति कश्चित् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गतां तस्य प्राप्तचरमकालस्य तपस्विनः शोचनीयावस्थस्य दीनस्य ॥ कारुण्यं दयां ॥ ३४ ॥ मृत्युमन्मृत्युसंपादिका निटाभिनिवेशं ॥ ३५ ॥ कुर्मि करोमि शरणं रक्षिका अधर्मो ज्येष्ठातिक्रमेण कनीयसो भिषेककृतः निरपराधस्य त्यागकृतश्च ॥ ३६ ॥ अचेतनं मूर्च्छाप्राप्तं ॥ घूर्णमानं घूर्णमानशरीरं ॥ ३७ ॥

अ० का०

॥ २६ ॥